כל הגט פרק שלישי גיטין כח.

מסורת הש"ס

א) [עי' תוספות מנחות ל: ד"ה ולימא], ב) [מגילה לב. מנחות ל: ועי' קדושין עט:], ג) כ"מ כ: וע"ש, ד) [סוכה כג:], ה) יומא עה:, ו) [עי' תוספות יומא עה: ד"ה והתנן], ז) [קדושין עא: ד"ה קנה:], ח) [קדושין עא: שבועות לב. לו: פרכין יח.], ט) [שבת כ: זבחים פה.], י) יומות סט: נדרים נ: [סוכה כג: תוספתא פט"ד ע"ש], כ) סוכה כג., ל) [שם כג:], מ) [ל"ל דתניא], נ) לעיל כה. תוליין יד. כ"ק סט: סוכה כג: דמלי פ"ז מ"ד יומא נה: [עיבוכין ל:] מעילה כב. [תוספתא דמלי פ"ז], ס) [שיך למשנה לעיל מ.].

גליון הש"ם

מתני' בחזקת שהוא קיים. עיין קנסדרין דף מז ע"א תד"ה לימא כיון: **גמ'** וגומס. עי' קדושין עח ע"ב תד"ה לא:

תוספות רי"ד

או שמצאו בין כליו ואפילו לזמן מרובה כשר פי' אם מצא הגט קשור בכליו בארץ ומכירם בטביעות עין שהן שלו אע"פ שאין מכיר הגט כשר ואין לחוש לאדם אחר כיון שמצאו קשור בכליו או שמצאו בתוך כליו שבביתו כשר שבודאי זהו שנפל ממנו שלא בא אדם אחר והניחו שם בתוך כליו שבביתו: איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כל שלא שהה אדם שם ורבב"ח אמר ר' יוחנן הלכה כל שלא עבר אדם שם וקי"ל דשמואל ורבי יוחנן הלכה כר' יוחנן אבל מיהו כל זה במקום שהשיירות מצויות והוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר א' התם בע"ר (שומר) שלא עבר אדם שם אבל אם היה מקום שאין השיירות מצויות אפילו לזמן מרובה כשר ואף על פי שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר א' אי נמי אם לא הוחזקו אע"פ שהשיירות מצויות כשר אפילו לזמן מרובה ולא חיישינן מסתמא לשני יוסף בן שמעון דהלכתא כרבה דבעי תרתי שיירות מצויות והזקה ואע"ג דאמרינן בנמי' ר' זירא רמי מתני' אברייי תנן המביא גט ואבד ממנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול ורמינהו מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה בזמן שהבעל מודה מיהא יחזיר לאשה ואפילו לזמן מרובה ומשני כאן במקום שהשיירות מצויות כאן במקום וכו' א"ד אפילו במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו וכו' והיינו דרבה וא"ד אע"פ שלא הוחזקו ופליגי דרבה ואפ"ה הלכתא כרבה וכך היה פסק גם ר"י ז"ל שלא עבר אדם שם אבל אם עבר אדם שם והוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר א' חיישינן שמא ממנו נפל אבל בפרק שנים אוחזין כתיב הא מילתא וכתב מיכן דלא איפסקא בה הלכתא בהדיא עבדינן בה לחומרא ולא מהדרינן גט לזמן מרובה אלא במקום שאין השיירות מצויות אבל במקום שהשיירות מצויות לא מהדרי' ואע"פ שלא הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר א' כלישנא בתרא דר' זירא אי נמי כר' ירמיה אי נמי כר' (יוסי) [אשי] ואינו נ"ל להניח דברי רבה שנאמרו בבירור והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר א' ולמיפסק הלכה כר' זירא שנאמר בספק שלא ידענו אם חולק על

כין כליו. נביתו: לימא. רב יהודה הלכה כיש אומרים ולימא רבה הלכה כר"ש למה חזרו להזכיר את הדברים ולפרשן: ומשני **משום דאפכי להו.** אית תנאי דמפכי דרבי שמעון ליש אומרים ורבי שמעון הלכך אם לא הזכירו אלא שם החכמים לא הוי ידעי להיאך אתמר מתני ליטמי קיימי: **תמם.** בולזול"ת בלע"ז והיא של עור: **עליקא.** טשק"ת בלע"ז: **מתני' נוטנו לה בחזקת שהוא קיים.** ולא חיישינן שמא מת ובטל שליחותו ומדאוריתא נפקא לן בהכל שותפין (חולין דף י:) העמד דבר על חזקתו: **מקריבין אותה.** ולא חיישינן שמא מתו בעליה ולמיתה אולא: **גמ' לגבורות.** שמוציא שנה ליגאת דקרא (תהלים ג): **וחולה.** לו חולה דמתני' דוקא חולה ולא גוסס: **כיון דאיפליג.** משאר דרך כל האדם שהאריך ימים עד מאה שנה: **איפליג.** ואינו כשאר האדם להיות קרוב למות. אבל בן שמונים ואחת לו יותר עד תשעים קרוב למות הוא: **אסורה לאכול.** כח ישראל הנשואה לכהן שאוכלת בשביל אסורה מיד דכל שעתא חיישינן עכשיו ימות. אלמא חיישינן למיתה: **תרומה אפשר.** להיות ניזונת כחולין: **גט לא אפשר.** למיתה למיתה דלא חייסת אין לך שולא גט לאשתו והן עצומות: **שאני התם שהרי אסרה שעה אחת קודם למיתתו.** לעולם לא חיישינן למיתה ושאני הכא שהרי אסרה ממיים שעה אחת קודם מיתתו וכל שעתא איכא לספוקי בהיא שעתא שעתיה ליאסר. ושיגיא דחיקא הוא והיינו דפריך ליה ולא לאו דחייסינן למיתה ממאי דהוי גיטא דלעולם הוא מיית בריאה ואסרה ממיים דלמא היא מייתה בריאה ולא יכא לכלל גט לעולם: **אלא אמר אביי.** הא' תנא ולא חיים למיתה ולא קשיא מתניתין דהכא ר' מאיר היא דלא חיים לבקיעת הגוד: **אוסרין.** שמא יבקע הגוד: שמא

או שמצאו בין כליו אפילו לזמן מרובה כשר איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה שלא שהה אדם שם רבה בר בר חנה אמר רב יצחק בר שמואל [א]הלכה שלא עבר אדם שם לימא [ב]מר הלכה כמר ומר הלכה כמר משום [ג]דאפכי להו: מצאו בחפיסה או בדלוסקמא: [ד]מאי חפיסה אמר רבה בר בר חנה חמת קטנה מאי דלוסקמא טליקא דסבי: **מתני'** [ה]המביא גט והניחו זקן או חולה נותן לה * בחזקת שהוא קיים [ו]בת ישראל הנשואה לכהן והלך בעלה למדינת הים אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים [ז]השולח חטאתו ממדינת הים מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים: **גמ'** אמר רבא לא [ח]שנו אלא זקן שלא הגיע לגבורות וחולה [ט]שרוב חולים לחיים אבל זקן שהגיע לגבורות * [י]וגומס [כ]שרוב גוססין למיתה לא איתיביה אביי המביא גט והניחו זקן אפי' בן מאה שנה נותן לה בחזקת שהוא קיים תיובתא [ל]ואי בעית אימא כיון דאיפליג איפליג רמי ליה אביי לרבה תנן המביא גט והניחו זקן או חולה נותן לה בחזקת שהוא קיים [מ]ורמינהו יהרי זה גיטך שעה אחת קודם למיתתו אסורה לאכול בתרומה מיד א"ל תרומה אגיטין קא רמית תרומה אפשר גט לא אפשר ורמי תרומה אתרומה תנן [נ]בת ישראל הנשואה לכהן והלך בעלה למדינת הים אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים ורמינהו הרי זה גיטך שעה אחת קודם מיתתו אסורה לאכול בתרומה מיד אמר רב אדא בריה דרב יצחק שאני התם שהרי אסרה עליו שעה אחת קודם מיתתו מתקיף לה רב פפא ממאי דאיהו מיית ברישא דלמא איהי מייתא ברישא אלא אמר אביי [ס]לא קשיא הא רבי מאיר דלא חייש למיתה הא רבי יהודה דחייש למיתה [ע]דתנן [פ]הלוקח יין מבין הכותים אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה עשרה מעשר ראשון תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד דברי רבי מאיר רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין רבא אמר שמא

נקט מצאו בחפיסה מי נמי דווקא אם מכירו כשר אבל מה שהוא יודע שבחפיסה או בדלוסקמא מיבדו מיבו מועיל ולקפרסי דגרסי ומכירו מלי לפרש כמו אם מכירו: **והניחו** זקן **או** חולה כו'. תימה דבפרק המפקיד (ב"מ דף לט:) גבי הסיא סבתא דאיתבאי איהי ומדא כרתא אמרינן דלמא שכיבא סבתא דלמא שכיבא כרתא ואומר ר"י דלענין יתמי החמירו טפי לימשם כדקאמר נמי התם לא שנא עבוד עיטרא לא שנא לא עבוד חיישינן ובחזקת הבתים (ב"ב דף כט:) מפלגינן בין עבוד עיטרא ללא עבוד דאמר עיטרא קלא אית לה ועוד דבשבויות חיישינן טפי למיתה: **תרומה אפשר.** תימה וכי לא היה יודע הממתין דתרומה ואיכא לאקשויי תרומה אתרומה דכדסמוך וי"ל דכן דרך הש"ס שאינו מושם אלא מתרץ קושיא שמקשה לו: **שאני** התם שהרי אסרה עליו שעה אחת בחיים. פירוש הלך בעלה למדינת הים אוכלת בתרומה להעמד בעלה בחזקת מי אכל הכא אפילו נעמידנו בחזקת מי אסרה ממיים ופריך דלמא מיהי מייתא ברישא ולא תאסר ממיים: **הא** רבי מאיר דלא חייש למיתה כו'. השתא דמדמה שמא מת לשמא ימות לא לגמרי מדמה דהא ר' מאיר דמוקי מתניתין כותיה ולא חייש לשמא מת אפילו לזמן מרובה חייש לשמא ימות לזמן מרובה דתנן בפרק ד' אמין (יומא דף כו.) מרגיעה אמין שיש מהן נשואין שתי אחיות ומתו הנשואים את האחיות הרי אלו מותרות ולא מתיבמות ומפרש בגמ' משום דקסבר אסור לבטל מצות יבמין ולגמא אדמיינם חד מיית אחיך וקא מבטל מצות יבמין והתם שאנה מוקי לה כר"מ בפ"ב דיבמות (דף יח.) ולקמן בפרק בתרא (דף פה.) נמי אמר לבולי עלמא גירות לא שכיחא מיתה שכיחא ולרבי יהודה נמי דחיים לשמא ימות לגלגר לא חיים לשמא מת לגלגר דאם לא כן אמאי כהן שיצא בעלה מפתח ביתו לא תאכל בתרומה ולא תאכל כי אם בשעה שרואה בעלה בפניה אלא ודאי לא מדמה אלא שמא מת לזמן מרובה לשמא ימות לגלגר: והא

שרוב חולים לחיים אבל זקן שהגיע לגבורות וגוסס שרוב גוססין למיתה לא אלא חיישינן דלמא מית ולא תנשא בגט זה עד שיתברר אם היה חי בעת מסירתו ליד האשה: איתיביה המביא גט והניחו זקן בן ק' שנה נותנו לה בחזקת שהוא קיים תיובתא ואיבעיא אימא כיון דאפלוג איפלוג מדרך שאר כל בני אדם שהאריך עד ק' שנה איפליג ואינו נחשב כל כך וזקן שהוא קרוב למיתה אבל בן פ"א או יותר עד צ' קרוב למות: היא אוכלת בתרומה בחזקת וכו' ורמינהו הרי זה גיטך שעה אחת קודם מיתתו אסורה לאכול בתרומה מיד אלמא חיישינן למיתה אמר רבא שמא מת לא חיישינן שמא ימות חיישינן פירוש לשמא מת לא חיישינן דאוקמי ליה אחזקיה שהניחו חי אבל זה שנתן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות ודאי חיישינן

עין משפט נר מצוה

בג א מיי' פ"ג מהלכות גירושין הלכה י' סמג עשין נ' טוש"ע אה"ע סי' קלה סעיף ד' ועי"ש:
כד ב מיי' פ"ו מה הלכה מח סמג שם טוש"ע שם סימן קמה סעיף מח:
כה ג מיי' פ"ט מהלכות תרומות הלכה כ:
כו ד מיי' פ"ד מהלכות פקולי מוקדשין כי"ד:
כז ה מיי' פ"ו מהלכות גירושין הלכה מח וס"ט מהלכות תרומות הלכה ג סמג שם טוש"ע שם:
כח ו מיי' פ"ט מהל' תרומות הלכה ח:

לעזי רש"י

בולזולו"א. שק של רעים. טשק"א. שק.

תוספות רי"ד (המשך)

רבה אם לאו ואפ"ר אם תמצא לומר שחולק עליו הא איפלגו בהא מילתא אביי ורבא בפ' האשה שלום ביבמות דאביי אמר חיישינן לשני יוסף ורבא אמר לא חיישינן אף אם הוחזקו וקי"ל כל היכא דפליגי אביי ורבא הלכה כרבא כי מיע"ל קנ"ם ור' ירמיה ורב אשי דהכא לאו לאיפלוגי עליה דרבא אתי אלא סברא בעלמא אמרי דאיכא לתרוצי מדתני שנים אוחזין בהכי שאע"פ שהשיירות מצויות והוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר א' אי אמרו עדים מעולם לא חתמנו על גט אחר אלא על זה ששמו יוסף בן שמעון אי נמי נקב יש בצד אות פלונית נותנין ואפילו לזמן מרובה והלכתא כרבה והלכתא כרב ירמיה והלכתא כרב אשי: מאי חפיסה אמר רבה בר בר חנה חמת קטנה מאי דלוסקמא אמר רבב"ח שליקא דסבי פי' כיס גדול של עור: **מתני'** המביא גט והניחו זקן או חולה יתנו לה בחזקת שהוא קיים בת ישראל שנשאת לכהן והלך בעלה למדינת הים אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים השולח חטאתו ממדינת הים מקריבין אותה בחזקת שהוא קיים פירוש נתנו לה בחזקת שהוא קיים ולא אמרי' דלמא מית ואין גט לאחר מיתה וכן מי שהלך בעלה למדינת הים לא חיישינן דלמא מייה ולא אמרינן דלמא מית והויא לה זרה וכנון שאין לה זרע ממנו ולבני חטאת נמי לא אמרינן דלמא מית והויא לה חטאת שמתו בעליה ולמיתה אזלא: אמר רבא ל"ש אלא זקן שלא הגיע לגבורות פי' שמונים שנה כדכתיב ואם בגבורות שמונים ותולה

גירושין הלכה י' סמג

עשין נ' טוש"ע אה"ע סי' קלה סעיף ד' ועי"ש:
כד ב מיי' פ"ו מה הלכה מח סמג שם טוש"ע שם סימן קמה סעיף מח:
כה ג מיי' פ"ט מהלכות תרומות הלכה כ:
כו ד מיי' פ"ד מהלכות פקולי מוקדשין כי"ד:
כז ה מיי' פ"ו מהלכות גירושין הלכה מח וס"ט מהלכות תרומות הלכה ג סמג שם טוש"ע שם:
כח ו מיי' פ"ט מהל' תרומות הלכה ח:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com